

Dosarul nr. 3ra-68/23
2-20000634-01-3ra-23012023

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani – T. Avasiloaie
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău – A. Minciuna, E. Palanciuc, V. Negru

ÎNCHEIERE

31 mai 2023

mun. Chișinău

Curtea Supremă de Justiție

Completul de judecată, în componența:

Președinte, judecător

Judecători

Tamara Chișca-Doneva

Mariana Pitic

Aliona Miron

examinând admisibilitatea recursului depus de Autoritatea Națională de Integritate,

în cauza de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Valentina Bilan împotriva Autorității Naționale de Integritate cu privire la anularea actului administrativ,

împotriva deciziei din 26 octombrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins apelul declarat de Autoritatea Națională de Integritate și s-a menținut hotărârea din 01 octombrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani,

constată:

La 02 ianuarie 2020, Valentina Bilan a depus cerere de chemare în judecată împotriva Autorității Naționale de Integritate (în continuare ANI) cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii a indicat că, prin Actul de constatare nr. 143/17 din 18 decembrie 2019, inspectorul de integritate al Autorității Naționale de Integritate, Andrian Fetescu, a constatat că Valentina Bilan, administrator al Î.S. „Combinatul Poligrafic Chișinău” a încălcat regimul juridic al conflictelor de interese, manifestat prin: nedeclararea în conformitate cu art. 12 alin. (4) lit. a)-b) și art. 12 alin. (5) din Legea privind declararea averii și a intereselor personale nr. 133/2016, imediat, dar nu mai târziu de 3 zile de la data constatării șefului ierarhic superior (în cazul de față –Agenției Proprietății Publice), despre conflictele de interese în care se afla; nesoluționarea conflictelor de interese reale în conformitate cu art. 14 alin. (2)-(4) din Legea nr. 133/2016; emiterea/semnarea actelor administrative și încheierea directă a actelor juridice, care vizează persoanele apropiate (soțul – Liubomir Bilan), fapt prin care a admis consumarea conflictelor de interese, în conformitate cu art. 12 alin. (10) din Legea nr. 133/2016.

În rezultatul controlului, inspectorul de integritate a constatat că, Valentina Bilan, în calitate de administrator al Î.S. „Combinatul Poligrafic Chișinău”, a emis/semnat acte administrative și încheiat acte juridice, și anume: ordinul nr. 14 din 26 aprilie 2016 cu privire la alocarea premiului pentru îndeplinirea indicatorilor

economici cât și cu ocazia sărbătorilor Pascale, în care este vizat Liubomir Bilan; ordinul nr. 21 din 24 august 2016 cu privire la activitatea cu succes pe parcursul a 7 luni a anului 2016, cât și cu ziua Independenței a Republicii Moldova în care este vizat Liubomir Bilan; ordinul nr. 14 din 10 aprilie 2017 cu privire la alocarea premiilor pentru îndeplinirea indicatorilor economici, cât și cu ocazia sărbătorilor Pascale, în care este vizat Liubomir Bilan; ordinul nr. 32 din 23 august 2017 cu privire la activitatea de succes pe parcursul a 7 luni de zile, cât și la acordarea premiilor bănești în care este vizat Liubomir Bilan; ordinul nr. 12 din 02 aprilie 2018 cu privire la îndeplinirea cu succes a indicilor economici, în care este vizat Liubomir Bilan; ordinul nr. 07 din 23 aprilie 2019 cu privire la acordarea ajutorului material cu ocazia sărbătorilor Pascale, în care este vizat Liubomir Bilan; cererea din 27 mai 2016 privind acordarea concediului anual de odihnă, în care este vizat Liubomir Bilan; cererea din 08 august 2017 privind acordarea concediului anual de odihnă, în care este vizat Liubomir Bilan; cererea din 09 iulie 2018 privind acordarea concediului anual de odihnă, în care este vizat Liubomir Bilan; cererea din 20 februarie 2019 privind acordarea concediului anual de odihnă, în care este vizat Liubomir Bilan.

Reclamanta a invocat că Actul de constatare nr. 143/17 din 18 decembrie 2019 a fost emis cu derogări, abateri și încălcări grave ale legislației în vigoare, inclusiv a Legii nr. 132/2016 și a Legii nr. 133/2016, cât și de ordin procedural, fapt care atestă ilegalitatea acestui act administrativ.

Valentina Bilan a indicat că a fost lipsită de dreptul de a lua cunoștință de procesul-verbal nr. 327/17 din 15 octombrie 2019 privind inițierea controlului, fapt care contravine prevederilor art. 33 lit. a) din Legea nr. 132/2016. Având în vedere că procesul-verbal nominalizat, în conformitate cu art. 5-7 și art. 10 din Codul administrativ, este act administrativ individual, a fost ilegal lipsită de posibilitatea de a-l contesta.

La fel, în opinia reclamantei, Actul de constatare nr. 143/17 din 18 decembrie 2019 nu conține circumstanțe factice, probe și alte informații din care să rezulte care perioadă de activitate a sa a fost supusă controlului; care este, de fapt, șeful ierarhic sau organul ierarhic superior; când exact și cine a numit-o în funcția de administrator al Î.S. „Combinatul Poligrafic Chișinău”; care este statutul funcțional de serviciu al lui Liubomir Bilan, de când acesta deține funcția respectivă și care este corelația obligațiilor de serviciu dintre acești soți; cum și în ce mod pretinsele conflicte de interese din partea Valentinei Bilan au influențat îndeplinirea imparțială și obiectivă a funcției publice deținute; care este pericolul efectiv social ale conflictelor de interese descrise, prin ce se exprimă (manifestă) și care sunt consecințele prejudiciabile ale acestora.

Valentina Bilan a remarcat ea a fost numită în funcția de director al Î.S. „Combinatul Poligrafic din Chișinău” la 29 ianuarie 2016, iar soțul dânzei, Liubomir Bilan, este angajat la întreprindere, în funcție de inginer șef, din 15 octombrie 1986.

De asemenea, reclamanta a observat că Actul de constatare nr. 143/17 din 18 decembrie 2019 conține anumite erori și inexactități, care atrag ilegalitatea acestui document administrativ. Așa, inspectorul de integritate în mod eronat a făcut trimitere, în aliniatele 2, 3 și 4, pag. 3 a Actului, la prevederile Legii nr. 16 din 15 februarie 2008, deoarece aceasta a fost abrogată la 01 august 2016 și nu are efect.

De asemenea, o situația similară a fost admisă și în alineatul 4 din pagina a 5-a a Actului, făcându-se trimitere la Legea integrității nr.82 din 25 mai 2017, care este o lege generală față de Legea nr. 133/2016, care este o lege specială. Or, în cazul concurenței dintre o lege specială și una generală, se aplică doar legea specială.

În opinia reclamantei, conținutul Actului de constatare nr. 143/17 din 18 decembrie 2019 reprezintă, în esență, un amalgam de extrase din diferite legi, care periodic se repetă în diferite variații textuale și este lipsit de probe concludente și fără argumente plauzibile în susținerea deciziei adoptate.

Reclamanta a remarcat că, în contradicție cu prevederile art. 35 alin. (1) din Legea nr. 132/2016, partea dispozitivă a Actului nu corespunde părții descriptive, conținând anumite ambiguități și neclarități, fapt care denotă ilegalitatea acestuia. *Inter alia*, în partea decizională a Actului nu sunt enumerate actele administrative emise și/sau semnate personal de către directorul Î.S. „Combinatul Poligrafic din Chișinău”, Valentina Bilan; nu sunt indicate precis actele juridice încheiate direct de către Valentina Bilan, care vizează persoanele apropiate, nu este specificat concret care anume conflicte de interese nu le-a declarat și care sunt conflicte de interese potențiale, care sunt cele reale și care sunt conflictele de interese consumate.

Referitor la fondul procedurii administrative, reclamanta a evocat că, în varianta inițială a art. 2 din Legea nr. 133/2016, în vigoare de la 01 august 2016, soțul/soția nu erau incluși în calitate de persoane apropiate. Modificarea normei juridice enunțate, prin introducerea soțului/soției în calitate de persoane apropiate, s-a realizat prin Legea nr. 66 din 24 mai 2018, în vigoare de la 01 iunie 2018. Tot prin această lege a fost modificată și noțiunea de interese personale.

Prin urmare, ordinele nr. 14 din 26 aprilie 2016, nr. 21 din 24 august 2016, nr. 14 din 10 aprilie 2017, nr. 32 din 23 august 2017 și nr. 12 din 02 aprilie 2018, emise și semnate de către Valentina Bilan până la 01 iunie 2018, precum și cererile privind acordarea concediului din 27 mai 2016 și din 08 august 2017, avizate până la 01 iunie 2018, în care este vizat soțul său, nu pot fi calificate în calitate de conflicte de interese, deoarece legislația permitea această situație.

Mai mult decât atât, ordinul nr. 32 din 23 august 2017 cu privire la premiere și donații pentru activitatea cu succes pe parcursul a 7 luni a anului 2017, în care este vizat Liubomir Bilan, nu este semnat de Valentina Bilan, ci de altă persoană.

În aceeași ordine de idei, nu corespund realității și constatările inspectorului de integritate, precum că Valentina Bilan ar fi emis și semnat 6 ordine în care este vizat soțul ultimei. Or, textul celor 6 ordine nu conțin numele și prenumele lui Liubomir Bilan și nu sunt emise nemijlocit în privința acestuia. Prin aceste ordine s-a dispus doar premierea salariaților Combinatului, iar în anumite cazuri și susținerea materială a pensionarilor întreprinderii, fără a fi reliefat numele concret al lui Liubomir Bilan.

De asemenea, nu corespund realității nici constatările că ea ar fi încheiat direct anumite acte juridice, care vizează persoane ce-i sunt apropiate, or, de fapt, astfel de acte juridice nu au fost nici perfectate, nici semnate.

Referitor la cele 4 cereri cu privire la acordarea concediului anual soțului său, Liubomir Bilan, reclamanta a notat că acestea nu reprezintă acte administrative sau acte juridice, deoarece nu produc efecte juridice. Cererile în cauză au fost întocmite și semnate de către Liubomir Bilan, iar ea doar le-a avizat, fără a emite vreo decizie (ordin sau dispoziție). Prin urmare, acestea nu au dat naștere anumitor raporturi juridice.

Prin urmare, contrasemnarea cererilor de acordare a concediului anual lui Liubomir Bilan, fără emiterea deciziei respective, nu a influențat îndeplinirea imparțială și obiectivă a funcției publice deținute de către persoana supusă controlului. Mai mult, în realitate nu există o cerere a lui Liubomir Bilan din 09 iulie 2018 privind acordarea concediului anual de odihnă, care ar fi fost semnată de Valentina Bilan, după cum a constatat inspectorul de integritate, fapt ce constituie o eroare esențială. Astfel, nu a fost demonstrat conflictul de interese, iar circumstanța care afectează grav procedura de control.

La fel, reclamanta a menționat că, prin invitația nr. 04-17/2844 din 04 noiembrie 2019, a fost invitată pentru a prezenta punctul său de vedere, în scris, pe marginea a 7 documente (5 ordine și 2 cereri), însă, în Actul de constatare au reflectate deja 10 acte administrative și juridice (6 ordine și 4 cereri de concediu).

În opinia reclamantei, faptul dat îi încălcă grav dreptul la apărare, deoarece în cadrul controlului i s-a solicitat opinia pe marginea anumitor acte administrative și juridice, iar în actul de constatare i-au fost imputate alte acte, pe marginea cărora nu i s-a acordat posibilitatea să-și expună punctul de vedere.

Astfel, reclamanta a considerat că Actul de constatare nr. 143/17 din 18 decembrie 2019 este ilegal și neîntemeiat, fiind pasibil anulării.

Reclamanta Valentina Bilan a solicitat prin cererea de chemare în judecată anularea în tot a Actului de constatare nr. 143/17 din 18 decembrie 2019 emis de către Autoritatea Națională de Integritate în privința sa, ca fiind neîntemeiat și ilegal, compensarea cheltuielilor de judecată, inclusiv plata pentru asistență juridică în cuantum de 5 000 de lei.

Prin hotărârea din 01 octombrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, s-a admis acțiunea depusă de Valentina Bilan.

S-a anulat actul de constatare nr. 143/17 din 18 decembrie 2019 emis de Autoritatea Națională de Integritate (f.d. 131, 135-145).

La 06 octombrie 2021, cu respectarea termenului prevăzut de art. 232 alin. (1) din Codul administrativ, Autoritatea Națională de Integritate a depus apel nemotivat împotriva hotărârii din 01 octombrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, iar la 24 martie 2022, cu respectarea termenului prevăzut de art. 232 alin. (2) din Codul administrativ, a depus motivarea acestuia (f.d. 133, 152-157).

Prin decizia din 26 octombrie 2022 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul depus de Autoritatea Națională de Integritate și s-a menținut hotărârea din 01 octombrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani (f.d. 210,211-232).

În consolidarea soluțiilor sale, instanțele judecătorești ierarhic inferioare au reținut din partea constatatoare a procesului-verbal nr. 327/17 din 15 octombrie 2019, semnat de inspectorul de integritate Andrian Fetescu, că la 04 octombrie 2019 în cadrul Autorității Naționale de Integritate a fost înregistrată sesizarea nr. 4694 care la 08 octombrie 2019, în conformitate cu prevederile art. 30 din Legea nr. 132/2016, a fost repartizată aleatoriu prin sistemul electronic de distribuire a sesizărilor.

Însă, potrivit materialelor dosarului administrativ și a materialelor anexate dosar, nu se atestă extrasul din sistemul electronic „e-Integritate”, din care să rezulte că sesizarea a fost înregistrată și repartizată aleatoriu la 08 octombrie 2019 inspectorului de integritate Andrian Fetescu.

Prin urmare, instanțele judecătorești ierarhic inferioare au ajuns la concluzia că, Autoritatea Națională de Integritate a încălcat prevederile art. 30 alin. (1) și art. 37

alin. (1) din Legea cu privire la Autoritatea Națională de Integritate, ceea ce denotă ilegalitatea procedurii de control și ilegalitatea Actului de constatare nr. 143/17 din 18 decembrie 2019.

La fel, instanțele judecătorești ierarhic inferioare au observat că, la caz, procedura de control a fost inițiată odată cu sesizarea depusă de Inspekția Financiară din 04 octombrie 2019 și a fost finalizată odată cu emiterea Actului de constatare nr. 143/17, la 18 decembrie 2019, derulându-se 76 de zile (53 de zile lucrătoare), adică cu depășirea vădită a termenului de 30 zile, a cărui prelungire nu a avut loc în conformitate cu art. 60 alin. (4) din Codul administrativ.

Prin urmare, instanțele judecătorești ierarhic inferioare au conchis că procedura administrativă efectuată de Autoritatea Națională de Integritate în privința Valentinei Bilan a fost efectuată cu încălcarea termenelor prevăzute atât de Legea cu privire la Autoritatea Națională de Integritate, cât și de Codul administrativ.

La 02 noiembrie 2022, Autoritatea Națională de Integritate a depus la Curtea de Apel Chișinău recurs nemotivat împotriva deciziei din 26 octombrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, iar la 23 ianuarie 2023 a prezentat Curții Supreme de Justiție motivarea recursului, prin care a solicitat admiterea acestuia, casarea deciziei recurate și a hotărârii din 01 octombrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, cu emiterea unei decizii noi, prin care să fie respinsă acțiunea depusă de Valentina Bilan (vol. I, f.d. 234, vol. II, f.d. 1-13).

În motivarea recursului, Autoritatea Națională de Integritate a reiterat temeiurile de fapt și de drept ale speței, exprimându-și dezacordul cu poziția primei instanțe și a instanței de apel, din motiv că prevederile art. 60 din Codul administrativ sunt neaplicabile pentru procedurile de control desfășurate de către inspectorii de integritate.

Articolul 60 alin. (1) din Codul administrativ stabilește cert că, termenul general în care o procedură administrativă trebuie finalizată este de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. La caz, Legea privind declararea averii și a intereselor personale nr. 133/2016 (pentru perioada 24 iunie 2021/09 iulie 2021 – 28 octombrie 2021 de desfășurare a controlului) și Legea cu privire la Autoritatea Națională de Integritate nr. 132/2016 (pentru perioada 24 iunie 2021/09 iulie 2021 – 28 octombrie 2021 de desfășurare a controlului) sunt legi speciale în raport cu dispozițiile Codul administrativ. Iar, în temeiul art. 5 alin. (3) din Legea cu privire la actele normative nr. 100/2017, în caz de divergență între o normă generală și o normă specială, care se conțin în acte normative de același nivel, se aplică norma specială.

Deși, legile menționate nu conțin norme privind termenul în interiorul căruia urmează să se desfășoare o activitate administrativă, acest fapt nu înseamnă că se vor aplica în mod automat prevederile art. 60 alin. (1) din Codul administrativ. Or, procedura de efectuare a controlului presupune întreprinderea anumitor măsuri pentru a acumula informațiile și materialele necesare stabilirii circumstanțelor relevante cauzei.

Prin urmare, termenul, în interiorul căruia se finalizează o procedură administrativă, poartă un caracter rezonabil așa cum este stipulat în art. 27 din Codul administrativ, potrivit căruia, în cazul în care prezentul cod sau alte legi speciale nu impun un anumit termen, autoritățile publice și instanțele de judecată competente trebuie să acționeze într-un termen rezonabil. Or, procedura administrativă inițiată de către inspectorul de integritate în cadrul unui control, este mult mai complexă și

necesită un termen mult mai extins în vederea întreprinderii tuturor acțiunilor (demersuri, interpelări, răspunsuri, solicitarea explicației, cercetarea tuturor înscrisurilor, durata de timp în care solicitarea este expediată în adresa destinatarului prin intermediul oficiului poștal și vice-versa, desfășurarea unor expertize), acțiuni întreprinse cu respectarea termenilor stabiliți prin Legea cu privire la Autoritatea Națională de Integritate nr. 132/2016. Respectiv, inspectorului de integritate urmează să i se asigure un termen rezonabil, suficient, pentru a efectua toate procedurile legale, a obține toată informația necesară, în scopul examinării obiective, corecte, multiaspectuale, a chestiunii în speță, cu emiterea unui act de constatare motivat și întemeiat. Așa, la caz, nu este aplicabil termenul general pentru finalizarea unei proceduri administrative, prevăzut de art. 60 din Codul administrativ.

Cu privire la argumentul instanței de fond, reținut și de către instanța de apel cu privire la pretinsa încălcarea gravă a principiului de repartizare aleatorie a sesizării către inspectorul de integritate, recurenta a menționat că prin prisma art. 219 alin. (1)-(4) din Codul administrativ, instanța de judecată are un rol activ la examinarea și cercetarea unei cauze în procedura de contencios administrativ. Astfel, în condițiile în care instanța de judecată a constatat lipsa unui înscris la materialele dosarului administrativ de control, în concret actul cu privire la repartizarea aleatorie a sesizării, instanța de judecată era în drept să-l solicite, însă, nu a întreprins acțiuni în acest sens.

Prin referința din 08 februarie 2023, intimata Valentina Bilan a solicitat respingerea recursului depus de Autoritatea Națională de Integritate și menținerea deciziei din 26 octombrie 2022 a Curții de Apel Chișinău (vol. II, f.d. 20-26).

În conformitate cu art. 244 alin. (1) din Codul administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

În conformitate cu art. 245 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 26 octombrie 2022, dispozitivul fiind notificat în mod electronic recurteii Autorității Naționale de Integritate la 28 octombrie 2022, iar decizia motivată fiind comunicată la 03 ianuarie 2023, fapt confirmat prin extrasele din poșta electronică anexate la dosar (vol. I, f.d. 233, 238).

Astfel, recursul depus de Autoritatea Națională de Integritate la 02 noiembrie 2022 și motivarea acestuia la 23 ianuarie 2023 sunt în termen.

Examinând temeiurile invocate în recursul depus de Autoritatea Națională de Integritate în raport cu materialele cauzei, completul Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 246 alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu alin. (2) din art. 246 din Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f).

Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, completul reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopativ al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Completul Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, completul accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 09 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, completul Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Autoritatea Națională de Integritate.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul depus de către Autoritatea Națională de Integritate, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Tamara Chișca-Doneva

Judecători

Mariana Pitic

Aliona Miron